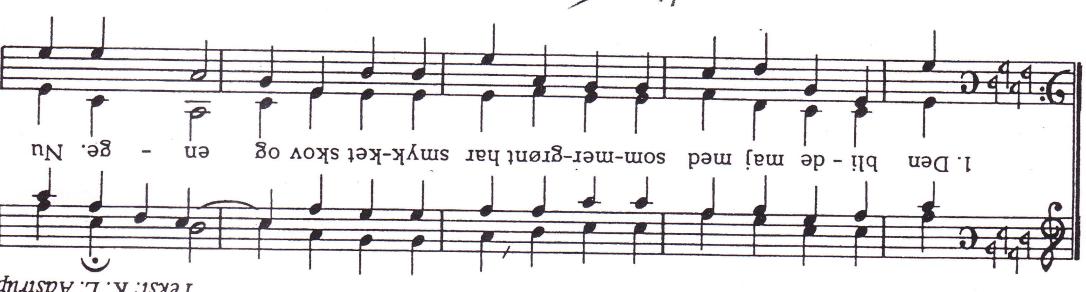
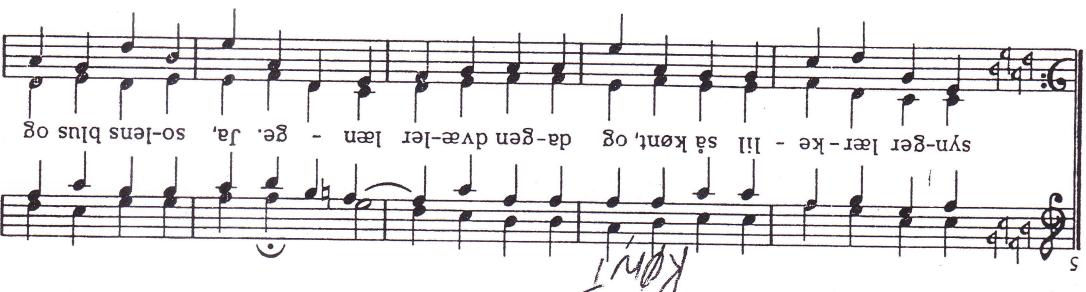

5. Da må vel blegne sommers glans
og svinde hen som skygger.
Min ven er min, og jeg er hans,
vor pægt ej døden rygger.
I Paradiis
han huld og vis,
en plads mig lader have,
Og der er ingen gravé.

(C.D. af Wieren)
Overstat fra »Den svenska Psalmbooken« 1937, nr. 476
Salmes. Fjerde samling 1949, s. 67
K.L. Aststrup

6. Når himle selv står tommel,
som aldrig skal forkomme,
Kun Herrens ord forbliver.
og hidhen alt forbliver.
der af Guds nade kommer,
om varm og lysfuld sommer,
om sol og vær,
En hymne går
fremklinge droslens viser.
Af skovens dyb, af stillle bo
den muntre spurv nu priser.
2. Så lykke og sin sommero
den snart vil winter sine,
Hos dig allene. Herre, er
den urt, der ej skal visne.
Mit hjerte giv
det nye liv,
Alt kæd er bø,
hver blomst må dø,
om varm og lysfuld sommer,
om sol og vær,
En hymne går
fremklinge droslens viser.
Af skovens dyb, af stillle bo
den muntre spurv nu priser.
3. Men du, o Gud, som gør vor jord
og snart vil winter sine,
sa sken i sommersundet
giv, et øeg efter ret dit ord
4. Alt kæd er bø. Alt visner her,
den snart vil winter sine,
og snart vil winter sine,
Hos dig allene. Herre, er
Mit hjerte giv
det nye liv,
Alt kæd er bø,
hver blomst må dø,
Kun Herrens ord forbliver.

Den blide maj med sommergrønt